

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 13Csp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202084
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Radičová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2022:5820202084.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Katarínou Radičovou, v právnej veci žalobkyne: B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, S. Z., právne zast.: AK STEHURA & partners, v.o.s., IČO: 472 468 63, Dolný val 574/7, Žilina, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 357 927 52, Pribinova 25, Bratislava, právne zast.: AK JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie 786,24 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 786,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 786,24 eur od 15.12.2020 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 22.10.2020 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 786,24 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 786,24 eur od doručenia žaloby do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 23.06.2015 uzatvorila so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.06.2015 na sumu 1 500 eur. V danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, pričom predmetná zmluva musí obsahovať všetky náležitosti, ktoré zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre daný typ úveru vyžaduje. Podľa názoru žalobkyne zmluva nespĺňa viaceré podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o odplate ako aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Ďalej má za to, že žalovaný pri uvádzaní celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nepostupoval správne, nakoľko do nej nezahrnul splátky poplatku podľa dohody o poskytovaní služieb v celkovej výške 1462,86 eur (42 x 34,83 eur). Na základe uvedeného tak celková čiastka, ktorú musela zaplatiť predstavuje až 3 586,44 eur. Poukázala aj na to, že žalovaný v predmetnej zmluve uviedol chybné aj údaje o RPMN, nakoľko do výpočtu RPMN nezahrnul poplatky podľa dohody o poskytovaní služieb vo výške 1 462,86 eur, z ktorého dôvodu išlo zo strany žalovaného o nekalú obchodnú prax, konanie v rozpore s dobrými mravmi a konanie bez odbornej starostlivosti. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bolo aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom v danom prípade tento údaj v predmetných zmluvách absentuje. Má za to, že nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Keďže zo strany žalovaného pri podpise úverovej

zmluvy boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, daný úver sa musí považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa bola povinná vrátiť žalovanému sumu, ktorú si od žalovaného požičala. Žalovaný jej na základe predmetnej zmluvy č. 8500120392 vyplatil sumu 1 350 eur (1 500 eur - 150 eur), pričom žalobkyňa postupnými platbami vrátila až sumu 2 136,24 eur. Teda bez právneho dôvodu žalovanému zaplatila sumu 786,24 eur. Na základe uvedených dôvodov sa preto žalobkyňa dovoľáva vydania bezdôvodného obohatenia. K žalobe pripojila aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.06.2015 a platobný príkaz zo dňa 24.07.2019.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.12.2020 poprel tvrdenia žalobkyne o dôvodoch a výške ňou uplatneného nároku. Uviedol, že uzavretie Dohody o poskytovaní služieb bolo dobrovoľné (čo nespochybňuje ani žalobkyňa) a nikdy nebolo podmienkou na získanie úveru. Z uvedeného dôvodu sa ani odplata nemohla zahrnúť do celkovej čiastky v zmysle § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. a teda ani do výpočtu RPMN pre úver. Z ustanovenia § 2 písm. g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Žalovaný preto vychádzal pri určení celkovej čiastky na úhradu a pri výpočte RPMN zo správnych vstupných údajov. Ďalej uviedol, že náležitosť v podobe „odplata podľa osobitných predpisov“ nemôže byť a nikdy ani byť nemohla dôvodom bezúročnosti. Jej vypustenie z textu zákona bolo výsledkom zosúladenia vnútroštátnej úpravy s úniijnou úpravou. Pokiaľ ide o termín splatnosti jednotlivých splátok, žalovaný podotkol, že z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplýva, že splatnosť jednotlivých splátok bola k 1. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky dňa 01.08.2015 a splatnosť poslednej splátky dňa 01.01.2019. Z ustanovenia čl. 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. V závere uviedol, že náležitosť „konečná splatnosť“ nepozná ani úniijné právo a od 01.05.2018 ani vnútroštátne právo. Tejto náležitosti tak nie je možné priradiť žiadny účel, ktorý by malo plniť, pretože ak by daný údaj nejaký účel plnil, potom by nebol vypustený zo zákona bez náhrady. Absencia účelu pri uvádzaní konečnej splatnosti tak znamená aj to, že pri úvere do 30.04.2018 neuvedenie tohto údaju by pri formalistickom výklade zákona znamenalo bezúročnosť úveru a od 01.05.2018 pri rovnakom úvere a pri jeho neuvedení by to neznamenovalo nič. Vo vyjadrení žalovaný citoval rozhodnutia krajský súdov, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca požaduje zaplatenie sumy 786,24 eur s tvrdením, že ide o bezdôvodné obohatenie nad sumu úveru. Ide o nesprávne tvrdenie, pretože suma 786,24 eur nie je výlučne úhradou úrokov. Touto sumou sa uhradila sčasti istina úveru a sčasti úroky. Každá splátka zahŕňa časť určenú na úhradu istiny úveru - to je suma 35,71 eur a časť určenú na úhradu úrokov - to je suma 11,28 eur. Suma 786,24 eur je úhradou 16 splátok po 46,99 eur a časti splátky vo výške 34,40 eur. Na základe toho zo sumy 786,24 eur pripadá na úhradu istiny úveru suma 605,76 eur rovnajúca sa výsledku 16-násobku sumy 35,71 eur (16x35,71 eur) a sumy 34,40 eur, a na úhradu úrokov suma 180,48 eur rovnajúca sa výsledku 16-násobku sumy 11,28 eur (16x11,28 eur). Žalobkyňou uvádzaný nárok na základe ňou tvrdých skutočností je teda v rozsahu sumy 605,76 eur nedôvodný. Napokon žalovaný poprel existenciu tvrdého nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj z dôvodu, že o nárokoch žalovanej voči žalobcovi bolo právoplatne rozhodnuté v rozhodcovskom konaní vedenom pod sp. zn. 101/05/19, kedy príslušné rozhodnutie bolo vydané dňa 15.01.2020, právoplatné dňa 01.05.2020. Predmetné rozhodnutie nebolo žalobkyňou napadnuté ani žalobu o jeho zrušení podľa § 46 zákona č. 335/2014 Z.z..

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrvala na svojich doterajších tvrdeniach, pričom poukázala na viaceré rozhodnutia krajských súdov, najmä na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.10.2019, sp. zn. 7Co/114/2019. Ďalej poukázala na to, že o rozhodcovskom rozsudku nemá žiadnu vedomosť, nakoľko jej nebol doručený a preto nemohol nadobudnúť právoplatnosť.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne rovnako zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach, pričom súdu predložil kópie poštových doručení o prevzatí rozhodcovského rozsudku žalobkyňou.

6. Súd uznesením č. k. 13Csp/15/2020-77 zo dňa 07.06.2021 konanie zastavil a žalovanému priznal proti žalobkyňi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko dospel k záveru, že v konaní existuje

prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Proti predmetnému uzneseniu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline rozhodol uznesením č. k. 7CoCsp/40/2021-95 zo dňa 30.09.2021 tak, že uznesenie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd dal tunajšiemu súdu do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, s poukazom na ktoré rozhodnutia bude súd v prvom rade povinný skúmať nie len platnosť rozhodcovskej doložky uzatvorenej medzi stranami, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť, ale i to, či existoval právny dôvod plnenia podľa hmotného práva a teda, či plnenie vrátenia ktorého sa vo vzťahu k žalovanému žalobkyňa domáha, malo svoj základ na reálne existujúcom hmotnoprávnom podklade a teda, či právny dôvod rozhodcovským súdom priznaného plnenia podľa hmotného práva existoval.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.05.2022, na ktoré sa nedostavil žalovaný. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' ako aj neúčast' žalovaného na pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 26.04.2022, v ktorom súhlasil s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti.

8. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na predchádzajúcich vyjadreniach. Žalobkyňa má za to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodov špecifikovaných v žalobnom návrhu. V tejto súvislosti právny zástupca poukázal na rozsudok Okresného súdu Námestovo vo veci sp. zn. 13Csp/14/2020, ktorý totožnú zmluvu, uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovaným toho istého dňa, vyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov. Predmetné rozhodnutie bolo aj potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/50/2021. Pokiaľ ide o rozhodcovský rozsudok, ktorý svoju pôsobnosť založil na rozhodcovskej doložke, máme za to, a to aj vzhľadom na uznesenie krajského súdu v prejednávanej veci, ktorým bola vec súdu vrátená, že rozhodcovská doložka je neplatná a že neexistoval dôvod priznania v zmysle hmotného práva, nakoľko zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, a preto rozhodcovský súd nemohol zaviazat' žalobkyňu na plnenie zo zmluvy. V prípade ak by bol súd opačného názoru, máme za to, že rozhodcovský rozsudok nemohol nadobudnúť právoplatnosť, nakoľko tento nebol doručený žalobkyňi. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa má žalobkyňa za to, že žaloba bola podaná dôvodne a žiada, aby jej súd vyhovel.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, pripojeným spisom Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 101/05/19 a Okresného súdu Námestovo sp. zn. 13Csp/14/2020, a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 30.06.2015 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, podpísaná žalobkyňou dňa 23.06.2015, v zmysle ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 1500 eur. Predmetný úver sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť v 42 mesačných splátkach po 46,99 eur. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť predstavovala sumu 2123,58 eur a pozostávala z úveru, úrokov za celú dobu čerpania úveru a poplatku za poskytnutie úveru. Predpokladaná RPMN predstavovala 25,29 % a ročná úroková sadzba 17,40 %. Priemerná RPMN za úver predstavovala 37,67% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05%. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150 eur.

11. Z prehľadu platieb mal súd preukázané, že dňa 30.06.2015 bola žalobkyňi na účet odoslaná suma 1350 eur a že od 31.07.2015 do 29.7.2016 bolo z účtu žalobkyne poukázaných na účet žalovaného 900,18 eur a od 15.05.2017 do 15.06.2017 v sume 68,373 eur, pričom uvedená suma bola pripísaná na účet žalovaného od Prvá oddižovacia s.r.o. Spolu teda bolo na účet žalovaného poukázaných 968,55 eur.

12. Z potvrdenia platby z Tatra banky, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka zo dňa 24.07.2019 vyplýva, že žalobkyňa toho istého dňa zaplatila na účet žalovaného sumu 1167,69 eur.

13. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.06.2015 vyplýva, že výška mesačnej splátky úveru bola dohodnutá na 46,99 eur, z toho istina predstavovala 11,28 eur a úroky 34,83 eur. Splátka podľa Dohody o poskytnutí služieb predstavovala 34,83 eur a výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) predstavovala sumu 81,82 eur. Dátum splatnosti prvej splátky úveru bol stanovený na 01.08.2015 a poslednej splátky 01.01.2019. Ďalej sa v oznámení uvádza výška RPMN, ročná úroková

sadzba revolvingu ako aj úrokov z omeškania a odplata atď. Odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb bola vo výške 1462,86 eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 2123,58 eur.

14. Slovenský arbitrážny súd, stály rozhodcovský súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. (ďalej len Slovenský arbitrážny súd), rozsudkom sp. zn. 101/05/19 zo dňa 15.01.2020 zaviazal žalobkyňu, ktorá vystupovala v konaní ako žalovaná, povinnosťou zaplatiť spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. (žalovanému) do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia sumu 1005,03 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 1005,03 eur od 05.10.2016 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500 eur, len 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 1005,03 eur do zaplatenia; náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 83,99 eur; trovy konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 170,90 eur. Predmetom rozhodcovského konania bola Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 30.06.2015 medzi spoločnosťou PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. ako žalobcom a B. P. ako žalovanou, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1500 eur. Teda rovnaká zmluva, na základe ktorej sa domáha žalobkyňa vydania bezdôvodného obohatenia v tomto konaní. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.05.2020 a vykonateľnosť dňa 05.05.2020.

15. Z pripojeného spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 101/05/19 súd zistil, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc rozhodovať vo veci na základe Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 23.06.2015, kde sa v bode 5 uvádza, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami, vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ alebo Dohody, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ alebo Dohody, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred a) Slovenským arbitrážnym súdom so sídlom Križna 56, Bratislava alebo b) Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

16. Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 13Csp/14/2020-71 zo dňa 07.07.2021 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 379,79 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 379,76 od 15.12.2020 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 100% (výrok III.). Predmetom rozhodovania súdu bola totožná zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorú žalobkyňa (rovnako žalobkyňa v tomto konaní) uzatvorila so žalovaným dňa 23.06.2015. Súd vyslovil záver, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov, z ktorého dôvodu vznikol žalobkyni nárok na vrátenie sumy, o ktorú úver preplatila, t.j. na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline rozhodol rozsudkom č. k. 10CoCsp/50/2021-106 zo dňa 28.02.2022 tak, že sa nedotkol rozsudku vo výroku II. v ktorom súd prvej inštancie žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výrokoch I. a III. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Zároveň priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Rozsudok tunajšieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 18.08.2021 vo výroku II. a dňa 21.04.2022 vo výrokoch I. a III.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

24. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

26. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ

právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa v postavení dlžníka a žalovaný v postavení veriteľa uzatvorili dňa 30.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, žalobkyňou podpísaná dňa 23.06.2015, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Uplatnený nárok tak vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je na právne vzťahy strán sporu potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je síce tzv. absolútnym obchodom, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva. Takéto zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné podmienky) a preto súd skúmal, či spotrebiteľská zmluva spĺňa náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Na základe predmetnej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý úver v sume 1500 eur, ktorý bola žalobkyňa povinná splácať v 42 mesačných splátkach po 46,99 eur. Celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť za poskytnutý úver predstavovala sumu 2123,58 eur. RPMN bola stanovená na 25,29 %, ročná úroková sadzba na 17,40 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a priemerná RPMN za úver na 37,67 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol stanovený na 150 eur. Uvedené údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu sú uvedené v bode 6. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná.

29. Vzhľadom na to, že vo veci nárokov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo už vydané právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, a to rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z.z.p.o., pod sp. zn. 101/05/19 zo dňa 15.01.2020 sa súd primárne zaoberal, a to aj s poukazom na uznesenie odvolacieho súdu, otázkou či prejednaní nárokov z uvedených zmlúv o revolvingovom úvere nebráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/27/2011 zo dňa 29.01.2015, v ktorom uznesení najvyšší súd dospel k názoru, že aj rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná. Tento právny záver je ale opodstatnený len vtedy, ak bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy, alebo rozhodcovskej doložky, keď iba platná rozhodcovská doložka, alebo rozhodcovská zmluva zakladá oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať a rozhodnúť spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Obdobne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/458/2014, sp. zn. 7Cdo/85/2013, 6Cdo/31/2013.

30. V prejednávanej veci, tak ako na to súd poukázal v bode 15. tohto rozsudku, založil rozhodcovský súd svoju právomoc na základe Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 30.06.2015, t. j. toho istého dňa ako Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Pokiaľ ide o posúdenie neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy, súd poukazuje na to, že o rozhodcovskú zmluvu, ktorá vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh veriteľa (v súdnej veci žalovaného), spotrebiteľ (žalobkyňa) by bol nútený nezvratne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Z uvedeného možno potom vyvodiť, že aj v prípade, ak ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzória, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odvodiť aj z rozsahu nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. V tomto prípade potom spotrebiteľ stratil právo brániť sa voči uplatneným nárokom na všeobecnom súde v mieste jeho bydliska, nakoľko veriteľ zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo vopred pripravenej formulárovej podobe, a teda jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. S poukazom na uvedené má preto súd za to, že rozhodcovskú zmluvu, uzatvorenú vo formulárovej podobe v rovnaký deň ako strany sporu uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, je potrebné považovať

za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Na závere súdu nič nemení ani skutočnosť, že žalobkyňa bola v zmluve poučená o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy, nakoľko toto nie je možné považovať za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania, keďže spotrebiteľovi neuvádza, aké sú rozdiely medzi konaním pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom a následne tak absentuje aj možnosť pre spotrebiteľa rozhodnúť sa, či je pre neho rozhodcovská zmluva vhodná alebo nie. Žalovaný nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej zmluvy, resp. že by žalobkyňa osobitne vymienila jej dojednanie a mohla ho ovplyvniť a tak uvedeným postupom došlo k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech žalobkyne, čoho dôsledkom je neplatnosť rozhodcovskej doložky podľa § 53 ods. 4 OZ. Neplatná rozhodcovská doložka potom nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu, a preto i na jej podklade vydaný rozhodcovský rozsudok ako nulitný právny akt nemohol založiť prekážku veci právoplatne rozhodnutej. S poukazom na uvedené preto súd pristúpil k preskúmaniu úverovej zmluvy a jej náležitostí v zmysle podanej žaloby.

31. V konaní bolo sporným to, či uvedená zmluva o úvere má alebo nemá všetky náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a či sa v dôsledku ich prípadnej absencie považuje úver podľa § 11 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov.

32. Podľa súdu v zmluve absentovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru súdu nepostačuje ak by tieto údaje boli prípadne uvedené len v dodatočne žalovaným vyhotovenom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi tak, ako to uvádza žalovaný. Je tomu tak preto, že oznámenie je zo strany veriteľa odosielané dlžníkom až po vyplnení a podpísaní žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere. Aj z obsahu tohto oznámenia je celkom zrejmé, že pokiaľ je žiadosť/zmluva o revolvingovom úvere žalobkyňou podpísaná dňa 23.06.2015 a oznámenie je datované dňom 30.06.2015, oznámenie bolo vyhotovené až po tom, čo žalobkyňa podpísala žiadosť/zmluvu o konečnej splatnosti úveru je úplne bez výpovednej hodnoty. Okrem toho súd zastáva názor, že v prípade spotrebiteľských zmlúv, primárne vzhľadom aj na ochranu spotrebiteľa, je žiaduce a súladné so zákonom všetky obligatórne náležitosti ustanoviť priamo do zmluvy a nie do iných listinných dokumentov bez ohľadu na ich formu, či názov. Žalovaný poukazoval na to, že termín konečnej splatnosti vyplýva z čl. 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní, kde sa uvádza, že deň splatnosti poslednej splátky úveru je dňom konečnej splatnosti úveru. Súd však poukazuje na to, že ani z tejto definície by nebolo možné určiť, kedy konkrétne konečná splatnosť má nastať, resp. ani z nej nevyplývajú žiadne bližšie informácie, na základe ktorých by sa dlžník mohol čo i len odpočtom dní a mesiacov k termínu konečnej splatnosti úveru dopátrať, nakoľko sa v zmluve neuvádza termín splatnosti jednotlivých splátok. Súd preto musel konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere jednoznačne neobsahovala termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v čase, keď spotrebiteľ - dlžník podpísal žalovaným- veriteľom vyplnený návrh, preto je potrebné zmluvu podľa § 11 ods. 2 považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú.

33. Rovnako sa súd nestotožnil s argumentáciou žalovaného ohľadom riadneho uvedenia RPMN v zmluve. Podstatnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. je aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Pokiaľ bola v zmluve uvedená neprávne výška RPMN, treba na ňu pozeráť, akoby túto podstatnú náležitosť neobsahovala. Súd má za to, že odplata za poskytnuté služby vo výške 150 eur mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g), h) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údaju skutočnej RPMN, pretože ak by bola odplata zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola prezentovaná. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Okrem toho súd poukazuje i na to, že uvedený poplatok ako odplata za poskytnuté služby nemal byť vôbec súčasťou úverovej istiny uvádzanej v zmluve (rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 10CoCsp/50/2021-106 zo dňa 28.02.2022).

34. Čo sa týka ďalších dôvodov uvádzaných v žalobe, ktoré mohli spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd sa týmito dôvodmi ďalej nezaoberal, s poukazom na vyššie uvádzané závery súdu a skutočnosť, že absencia čo i len jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

35. Vzhľadom na vyššie uvedené, kedy súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, potom súd vyhodnotil žalobu žalobkyne ako dôvodnú. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru pritom nemusí byť konštatovaná samostatným rozsudkom, ale pre účely žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia túto otázku súd vyhodnocuje prejudiciálne. Fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa pritom uplatní od uzatvorenia zmluvy, čiže nárok na úroky a poplatky žalovaný nemal od počiatku. Súd mal z prehľadu platieb (č.l. 13 a 14 spisu) preukázané, že žalovaný na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX vyplatil žalobkyni sumu 1350 eur, pričom žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 2136,24 eur. Túto skutočnosť v konaní nespochybnil ani žalovaný. Vzhľadom na vyššie konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru tak potom žalobkyňa žalovanému zaplatila navyše sumu 786,24 eur, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré získal bez právneho dôvodu a ktoré je v zmysle § 451 OZ povinný vydať žalobkyni. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný uvedenú sumu uhradil, a to čo i len čiastočne, súd čo do tejto časti žalobe ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel.

36. Žalobkyňa v konaní žiadala priznať aj úrok z omeškania, a to odo dňa doručenia žaloby na súd. Keďže súd nemal preukázané, že by žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, priznal jej úrok z omeškania odo dňa doručenia žaloby žalovanému, t.j. 14.12.2020, keďže toto možno považovať za výzvu na zaplatenie dlžnej sumy a pokiaľ žalovaný žalovanú sumu nezaplatil, možno konštatovať, že sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po doručení žaloby, t.j. dňom 15.12.2020. Výška úrokov z omeškania podľa § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z., činí v období od 01.01.2017 sadzbu 5,00 % ročne, t.j. základná úroková sadzba ECB vo výške 0,00 %, po pričítaní 5 %, a preto najvyššia prípustná výška úrokov z omeškania je 5,00 % ročne tak, ako si ju aj uplatnila žalobkyňa a vo zvyšku žalobu v uplatnenej časti zamietol.

37. O trovách konania rozhodol súd v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko bola žalobkyňa v konaní plne úspešná, pretože súd žalobe vyhovel, priznal jej súd voči neúspešnému žalovanému právo na plnú náhradu trov konania. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, v ktorej časti súd žalobu zamietol, jedná sa o sumu, ktorá predstavuje príslušenstvo pohľadávky, preto ju súd nebral do úvahy pri rozhodovaní o trovách konania. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov